

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake petiti-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 krun, za pol leta 4 krun, za četrt leta 2 krun; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Sodne razmere v področju graškega nadsodišča.

(Interpelacija poslanca dr. Ferjančiča v seji državnega zbora dne 12. t. m.)

Povodom zadnjega imenovanja sodnikov v področju graškega nadsodišča je nemško časopisje na Štajarskem razkačeno napadalo in obrekovalo justično upravo, ker so bili baje prosilci slovenske narodnosti protežirani, prosilci nemške narodnosti pa prikrajšani. Celo poslanci so se čutili primorane, da so zaradi teh imenovanj ugovarjali pri voditelju pravosodnega ministrstva. Kaj se je zgodilo? Nadsodnikom pri nadsodišču sta bila imenovana dva deželnosodna svetnika slovenske narodnosti, kojih se ni moglo pravično preskočiti z ozirom na kvalifikacijo in službeno stopnjo, in nadalje sta se popolnili pri okrajnih sodiščih v Št. Lenartu v Slovenskih goricah (prebivalcev: 563 Nemcev, 17.418 Slovencev) in v Ormožu (prebivalcev: 583 Nemcev, 18.409 Slovencev) dve službi sodnih pristavov s Slovencema, kateri mesti sta ostali pri prejšnjem imenovanju brez vzroka nepopolnjeni in sta se — kakor vse kaže — hoteli prihraniti nemškim proslcem, ki šele dozorevajo.

Nasprotno pa se imenovana dva svetnika nista poklicala k nadsodišču, temveč sta se imenovala in pustila na dosedanjih službenih mestih. K nadsodišču so se temveč vzeli nemški mlajši prosilci, da se ni prelomila dosedaj dosledno zasledovana konsekvence, vsled katere je Slovenec, ki svojo narodnost spoštuje, izključen iz nadsodnega gremija. Vrhutega je še justično ministrstvo pri tem toliko pobijanem imenovanju tudi zadnja dva slovensčine zmožna in za celo okrožje nadsodišča imenovana pristava imenovala na stalni službeni mesti. V neki dosedaj še neodgovorjeni interpelaciji z dne 17. januarja t. l. se je pritoževalo o tem, da bi moralo izmed 13 za celo področje graškega nadsodišča sistemiziranih pristavov te kategorije z ozirom na njih

določbo in narodnostne razmere v okrožju znati slovenski, da bi jih mogli rabiti tudi pri sodiščih v slovenskih delih dežele, in da imata le dva tako sposobnost. In sedaj sta se tudi tema dvema dali stalni službeni mesti.

Potemtakem so razum enega Slovenca, ki služi pri samem nadsodišču, vsi pristavi te kategorije Nemci in se rabijo v nemških pokrajinah. To pa povzroča pri sodiščih v slovenskih pokrajinah težkoče, napram katerim justična uprava ne more biti ravnodušna. V zadnjem času so bili n. pr. — in so morda še — v okrožju ljubljanskega deželnega sodišča za pomoč — kar je pravzaprav določba sodnih pristavov brez določenega službenega mesta — trije sodni pristavi okrajnih sodišč pri drugih okrajnih sodiščih proti dietam v porabi. To ni le neopravičena obtežitev sodišč, katerim so se odtegnili, temuč se tudi popolnoma brez potrebe še pritegne državna blagajna.

Takšen je rezultat zadnjega imenovanja, proti kateremu se je toliko rohnelo z nemške strani, in po pravici se moramo čuditi, kako so mogla ta imenovanja čati Nemcem povod za rekriminacije.

Da pa se razmere pri nadsodišču še bolj osvetlijo, naj navedemo ob roki konkretnemu alnega statusa za leto 1903 nameščenja sodnih služb pri sodiščih na Spod. Štajarskem po narodnosti sodnikov (okrožni sodišči Maribor in Celje) — razmere v drugih delih področja nadsodišča za sedaj še preidemo.

V pokrajini teh dveh okrožnih sodišč prebiva po ljudskem štetju l. 1900 390.512 Slovencev in samo 47.863 Nemcev, proti temu je zasedanje sodnih in državno-pravniških mest popolnoma nasprotno. Oba predsednika okrožnih sodišč in oba državna pravdnika sta Nemca, gremiji pa imajo: Deželni sodni svetniki Maribor 7 Nemcev, 1 Slovenec. Deželnosodni svetniki Celje 7 Nemcev, 1 Slovenec. Sodni tajniki Maribor 4 Nemci, 2 Slovenca. Sodni tajniki Celje 3 Nemci, 2 Slo-

vence. Sodni pristavi Maribor 1 Nemec, 3 Slovenci. Sodni pristavi Celje 2 Nemca, 1 Slovenec. Namestniki državnega pravdnika Maribor 2 Nemca, — Slovenec. Namestnika državnega pravdnika Celje 2 Nemca, — Slovenec. Pri okrajnih sodiščih so predstojniki: 10 Nemcev, 8 Slovencev. Sodni pristavi 22 Nemcev, 8 Slovencev.

V celoti stoji tedaj v obeh področjih okrožnih sodišč, v katerih je nemško prebivalstvo v popolnoma neznatni manjšini, 26 sodnikom slovenske narodnosti 64 sodnikov nemške narodnosti nasproti. Nam pa bi bilo manj vzroka za pritožbo, ako bi teh 64 sodnikov nemške narodnosti svoje slovensko jezikovno znanje, v kolikor ga imajo, v uradu tudi porabljali. Toda ti so večinoma naši odlodni pasprotniki in zatiralci slovenskega uradovanja.

Take so razmere, ako si jih pobližje pogledamo, in na ta način se slovenski element na skoraj izključno slovenskih tleh zapostavlja. Smatramo za svojo dolžnost, proti takim razmeram in njih nadaljevanju najodločneje ugovarjati, ter vprašamo prevzvišenega:

Ali je prevzvišenost pri volji, ne oziraje se na neopravičene in samovoljne ugovore pri bodočem zasedanju sodnih mest tako postopati, kakor zahtevajo z ozirom na razmerje prebivalstva interesi justične službe in pošteni in pravični oziri na prosilce slovenske narodnosti?

Dunaj, dne 9. junija 1903.

Žalostni položaj koroških Slovencev.

(Dopis.)

Zadnji čas se je v ljubljanskih dnevnikih mnogo pisalo o koroških Slovencih. Razne misli so podajali nekateri koroški dopisniki in udrihali po voditeljih. Čisto nepotrebne in neprimerne nasvete so pa dodejali uredniki sami. Zlasti „Slovenec“ je kar v dveh uvodnih člankih

Cvetne nedelje. V ponedeljek potem sem se podal spet dalje. Gozdar, že prileten ali prijazen mož, je obžaloval, da nimam še več izkušenj v svoji stroki, ker bi mi rad oskrbel dobro slabo, pa je dodal:

„Ste še jako mlad, neizkušen in niste naših razmer vajen. Tu je ljudstvo še neollikano, zato je treba med njim strogega in natančnega človeka, zlasti pa še v naših gozdih.“

Na to sem ga vprašal, je li ondi dosti zverine?

„Sveda!“ je odvrnil, imamo tu jelene, srne, nekatke zajce, največ pa lisice, katerih smo se že naveličali loviti, kar je preveč dela z njimi. Četudi se jih dosti postreli med letom, še več se jih skoti, tako da je le še čedalje več te nadloge.“

Ta gozdar mi je rekel, da imam do Pakraca še šest ur hoda, večinoma po gozdih, le ena sama vasica je v teh krajih. Da bi morda ne zablodil, narisal mi je nekaj kašpot na papir, po katerem se imam ravnati, pa je opomnil: „Držite se pota, ki ga vidite najbolj razhojenega.“ Nato me je dobri mož še razložil s bliskom kruha, kosom svinjetine in s čatrico in tikve, v kateri je bilo dobro žganje. Potem ga

LISTEK.

Spomini iz potovanja po slavonskih gozdih.

Spisal češki Fr. Pišer, poslovenil Vrhovski.

Ni mi bilo še do cela osemnajst let, ko sem se učil gozdarstva pod nadgozdarjem Wegšajdrom, predpisanim eksaminatorjem v Jičinskem okrožju, Kumburške gosposke.

Bilo je meseca prosinca leta 1848, ko sem izpit preстал. Treba mi je bilo sedaj na potovanje po svetu, da še ondi kaj izkusim in tako popolnim svoje znanje. Toda kam se naj obrnem najprej? Najbolj me je vlekel na Ogrsko, ker sem slišal, da so tamkaj že mnogi češki logarji našli svojo srečo. Tako sem slišal praviti mnoge brezposelne lovce, s katerimi sem se seznanil. Tudi sem veliko čital o lepoti ondotnih krajev, torej ni bilo čudno, da sem mislil, ondi je gotovo celi raj.

Brez strahu se torej napotim dne 9. snišca onega usodepolnega leta sam in mahnem jo peš preko Prage, kjer sem se le malo mudil, videvši vatajajočo burjo med ljudstvom, — nato jo za-

vijem mimo Tabora in Budjevic in odtod v družbi nekega brezposelnega logarja na Avstrijsko do Linca, kjer sem se ločil spet od tovariša in se napotil sam do Dunaja in odtod naravnost proti ogrski meji.

Tu sem prenočil v stanovanju nekega Avstrijca, ki je imel ondi svoj lovski „revir“. Ko sem mu izrazil svojo željo, da bi rad potoval na Ogrsko, spremil me je sam, da sem brez ovir lahko prišel čez mejo. Tako sem srečno prišel najprej v Požun, odtod čez Rabo proti jugu, poleg Blatnega jezera, Petikostela in nato naravnost v Osek v Slavoniji, kamor sem došel po štiridesetih dnevih svojega potovanja. Odtod pa me je gnala želja v Požego, kjer je bival moj stric, kateri se je pred par leti iz Česke tja podal in ondi nastanil. Pri njemu sem se namenil ostati čez velikonočne praznike.

V Oseku sem se odločil nastopiti najbližjo pot do Požega, katera je vodila večinoma po razsežnih gozdih, kjer je bilo malo ljudskih bivaljši razum neznanih mestec Daruvar in Pakrac, pa še nekaj raznih selišč ubogih kmetov in ogljarjev.

Do mesta Daruvara sem v treh dneh srečno došel in tam ostal pri nekem gozdarju preko

glavar na čelu cele vrste žandarjev naprej in dal pogasiti luči na plesišču. Gonili so občinstvo po temi kakor čredo. Okr. glavar je sicer obljubil, da bo po povratku sestanek na plesišču dovoljen, ali ko se je občinstvo po dveurnem obhodu vrnilo, so zadaj zablesteli bajoneti orožnikov, ki so udeležnike gonili iz jame. Kaj takega se je zgodilo lastniku jame, Slovincu. Ko pa so prišli Nemci, so smeli vsega vraga počenjati. Peli so protiaustrijske pesmi in bogve kaj še vse, ali zgodilo se jim ni nič. Slovence so pa tirali z bajoneti iz jame. Okrajni glavar res lahko govori o sreči, da se mu ni kaj pripetilo, kajti občinstvo je bilo grozno razburjeno. Seveda bo stvar imela malo resnejše posledice, kakor si jih je predstavljajal c. kr. okrajni glavar Rechbach.

(Šivilje stavkajo.) Prošlo nedeljo so sklicale goriške šivilje shod, na katerem so sklenile zahtevati osemurni delavnik in prvi maj kot praznik. Ker se delodajalke niso uklonile tem zahtevam, so šivilje sklenile generalni štrajk. Kolikor povzemamo iz zanesljivih virov, ni bil na shodu noben socialnodemokratski državni poslanec in tudi vojaštvo baje ni konsignirano.

(Tržaški centralni redarstveni urad) je res prava pokora za tržaške Slovence. Kakor smo že večkrat poročali, bijejo tržaški Slovinci hud boj za pridobitev domovinske pravice po desetletnem bivanju v Trstu. Njihovim pravičnim zahtevam se stavijo vse mogoče zapreke od tržaškega irredentovskega magistrata in zraven pa na poseben način od redarstvenega urada, ki je, kar tudi posebno povdarjamo, cesarsko-kraljeve. Mesece in mesece morajo čakati prisilci na potrditev desetletnega bivanja v Trstu in potem ga šele dobe in sicer — v italijanskem jeziku, ker je na c. kr. redarstvenem uradu pre malo uradnikov in še ti večinoma niso zmožni slovenščine. To je res skrajna nemarnost, katero se mora tembolj grajati, ker bi se smelo vsaj od c. kr. urada pričakovati, da bodo varovali državne zakone. Ali kaj, saj ti zakoni menda veljajo za vsakega drugega, samo ne za Slovence.

Dopisi.

Iz Hrastnika. Ni še dolgo tega, kar so se jeli tudi naši vrli rudarji zavedati, da niso sužnji ter živina tujcev, marveč da so tudi ljudje, ljudje, ki imajo iste pravice do življenja, kot njih tlačitelji — Nemci. Kar čez noč začeli so se zavedati, da teče tudi v njih žilah slovenska kri, da so tudi oni lahko ponosni na svojo narodnost, ne le njih gospodar na svojo. Seveda to tukajšnjemu rudniškemu oskrbniku Seilerju ni prav, posebno zoperno je pa to blagajniku Terpotitzu, kateri napenja vse svoje žile, da bi se to gibanje koj — v korenini potlačilo ter zatrl.

Toda zastoj mu je ves trud, kajti proč so tihi časi, ko so bili ljudje še toliko neizobraženi, da so svoje gospodarje v vseh stvareh brezpogojno ubogali. V dokaz, kako vrli da so naši rudarji, bodi sledeče:

Kakor povsod, postavljali so tudi pri nas letos v predvečer sv. Rešnjega telesa visoke mlaje ozaljšane z narodnimi zastavami. Tako so hoteli postaviti pri neki rudarski hiši tudi naši rudarji, za kar so seveda imeli od oskrbnika dovoljenje. Toda zlomek je hotel, da je prišel v ravno istem času tam mimo blagajnik Terpotitz, kateri tudi v isti hiši stanuje. Hu, da bi ga videli, kako je ta gospodek odskočil, ko je vzrl trobojnico. Kot bi ga gad pčil. Toda koj se je zbrljal ter odkuril naravnost v pisarno nad oskrbnika, kateri se je dal od Terpotitza toliko vplivati, da je šel nad rudarje ter jim zapovedal zastavo sneti, „kajti smreka pa tudi prostor, kjer bo ta stala, je naš“.

Toda ne boš, Jaka! Seveda jim je lahko zabranil staviti smreko na rudniških tleh, kje drugje pa ne. V istem času je prišel nekdo mimo in jih poučil, da so smreko raje vrnili, kot bi dali drugo zastavo na njo. Trobojnico pa so obešili na velik hrast, kateri pa (kar g. oskrbnik ni vedel) ne stoji na rudniških tleh. Ponoči so jo hoteli fantalini po zapovedi oskrbnika in blagajnika izmakniti, — kar se pa niso upali, — boječ se krepkih pesti naših narodnih delavcev. Zastoj vasp je gospod, blagajnik, če

še tako odletujete in skačete, kajti nikdar ne bodete v Hrastniku dosegli, da ne bi rudarji upali ponosno vsakemu na ušesa zatrobiti, da so Slovenci z dušo in telesom.

Celovec. Da se slovenski živelj na Koroškem vkljub vsem oviram in težkočam krepko razcvita in napreduje, naj dokažejo tu sledeče vrstice:

Dne 4. t. m. so priredili tukajšnji bogoslovci v takozvani „Slomškovi dvorani“ slavnostno akademijo v spomin 55letnice obstanka „Akademije slov. bogoslovcev v Celovcu“.

Akademija se je obnesla v vsakem oziru prav povoljno. Bogoslovci so pokazali, da ne drže križem rok, temveč da vestno porabijo čas, ki jim preostaja pri njihovih bogoslovskih študijah. Tamburaški zbor je z veliko točnostjo izvajal posamezne tuptatam precej težke točke sporeda in uvrstil še nekaj drugih skladb. Istotako so častno rešili svojo nalogo pevci. Pač gre pred vsem hvala gospodoma tamburaškemu in pevskemu vodji, da sta tako dobro izvežbala svoja zbora. Slovenska glasba in pesem vzbudita še v tako zaspanem in narodno-mlačnem srcu ljubezen do domovine in navdušenje za narodne vzore.

Jadro slavnosti pa sta tvorila govora. Gosp. Lučovnik je v svojem trezno premišljenem govoru razlagal pomen in aspehe izobraževalnih društev. Ravno v zadnjem času se je pojavilo v tem oziru na slovenskem Koroškem veselo gibanje, ki gotovo vzbudi Slovence iz dosedanjega letargičnega stanja. — Predsednik Cukala je govoril o zgodovini „Akademije slov. bogoslovcev“, ki je bila vzbujena v življenje pomenljivega l. 1848. Za nekaj časa je sicer zaspala, a se zato pozneje probudila tem krepkejša, odkar je do današnjega dne dobro vršila svoje zadače.

Udeležba je bila vkljub slabemu vremenu prav dobra. Gotovo je bilo zbranih v skromni dvorani nad 100 zunanjih gostov. Poleg mnogobrojne duhovščine so bili častno zastopani gg. profesorji, uradniki, študujoča mladina in tudi precejšnje število kmetov, kar je posebno dobro znamenje. Ne — ni še propal Slovenec-korotanec. Zopet se je jel dvigati, kar nam dokazujejo raznotera društva, ki so se ravnozda začela povsod ustanavljati in krepko gibati.

Narodno-gospodarske novice.

Naše skušnje v sadjereji.

Pred nedavnim časom prišel je gosp. potovalni učitelj na svojem potovanju tudi v neko pohorsko vas in predaval o sadjereji. Žal, da se je njegov prihod le za dan poprej naznanil, da je tukajšnje ljudstvo prav malo vedelo zanj, ker biva raztreseno narazen po hribih in gričih. Tako se je predavanja udeležilo le malo poslušalcev, po čemur se morda sodi, da je naše ljudstvo malomarno za sadjerejo, kar pa ni res. Da sadjereja tukaj ni razvita tako, kakor bi bilo želeli, tega ni toliko kriv naš kmet temuč druge razmere, katere bomo razjasnili obenem, ko si drznemo predavanje gosp. B. nekoliko natančneje razmotrivati.

Vobče je bilo predavanje, kar so poslušalci trdili, jako poučno, samo da se nam zdi za naše razmere preveč strogo in — enostransko. Vse krivde in napake, nezgode in slabosti sadjereje naj prevzame na svoj rovaš ubogi — kmet, kakor da bi bil on v tej stroki že vse šole — katerih slovenskih pa še danes ne poznamo med nami! — dovršil in mu je zato ustanovljena gosposka že vse dobroto v polni meri od davna delila. — Žalibog, da je le nasprotno res, to vemo vsi.

Gospod učitelj graja kakor ob skušnji svojih dovršenih učencev, vse napake naših kmetov in njih prednikov, na oziroma na to, da so to večinoma le samouki, katerim se o naši sadjereji šele sedaj slišali prvo besedo. Še bolj nogo pouka pa jim še sedaj primanjkuje potrebnih sredstev in pomočkov, katerih oskrbi je bil pre slab naš kmet, antorej je bilo njegovo delovanje v tej stroki seveda bolj površno in postransko.

Da to dokažem, sečem kar po prvi točki, v kateri graja g. učitelj napako, da si naši kmetje, kadar sade drevesa, ne labirajo boljša vrsta, ka-

tere donašajo. S tem je govornik zadel ravno v črno, meneč grajati našo sadjerejo, pa je in mora odleteti puščica nasprotno na dotično pristojno oblast, menimo namreč našo sl. kmetijsko družbo in zraven sodeležni deželni odbor. Ona dva nam sedaj pošljeta učitelja, katerih dolžnost bi že davno bila, da bi v poskuševalnici ali pa v dež. drevesnici, od deželne blagajne vzdržani, preskusili, katere vrste dreves so za naše kraje v resnici najboljše, da se priporočajo in razširjajo, nasprotno pa, katere se ne izplačajo. Onadva naj bi že davno skrbela za dobavo takih dreves našim kmetom, pa po ceni, kakršno zmora naš ubožni kmet, ne pa kakršna je ta na trgih, — kjer je vsled tega naš kmet prav gotovo najzadnji!

Besede gospoda govornika nam namigavajo, da naj bi imel vsak kmet ali vsaj po več vkup dobro urejeno drevesnico. To se je tudi večinoma storilo, a ker se radi nevednosti in pomanjkanja časa mlado drevje ni moglo pravilno vzrejati, ni čuda, da vidimo po naših sadovnjakih večinoma drevje precej krivenčasto. Da ja to nasledek pomanjkanja vzgoje, drugače rečeno, pomanjkanje časa za to skrb od kmeta, lahko verjamemo. Takšno drevje naj vse poseka „in z njega drvni naj si kmet zakuri za čaj“, rekel je gosp. govornik. (Gosp. učitelj, to je vendar predebelo; rajše bi rekli za turšični močnik, ker čaja naš ubogi kmet skoraj ne pozna!) Ta nasvet gosp. učitelja radi ubogamo, ali le pod tem pogojem, ako nam on preskrbi brezplačno lepega drevja, da naše slabo z njim nadomestimo! Sicer pa mislimo, da je še čas to storiti, kadar se nam bodo drevesa že sušila in hiral, da jih porabimo za kurjavo.

Tudi graja govornik pregosto nasaditev drevja. K temu treba nekaj pojasniti. Pri nas je navada okolu poslopij, na bližnjem sadnem vrtu in ob kakem robu njive saditi drevje res precej gosto, to največ zato, ker najljubše sadje imamo vedno radi blizu, da se v jeseni ne krađe toliko, kakor bi bilo kje v odročnem kraju. Tudi imamo pri vsaki hiši navadno sadni vrt, kjer se kosi po letu sveža trava kravam za priboljšek, da bolj molzejo. Ondi ne škodi, ako je drevje nekaj bolj gosto, samo da je primerno otrebljeno, da more solnce in zrak do njega. Kar pa se tiče drevja na travnikih, zlasti večjega drevja, n. p. oreh ali hruška, to pa je seveda že v mladosti treba posaditi tako, da ko doraste, da je še dosti prostora, da se more vzlic njegove sence še trava sušiti pod njim.

To je naše mnenje v tej zadevi.

(Konec prihodnjic.)

Književnost in umetnost.

(Mali vitez.) Tega Sienkiewiczovega romana v slovenskem prevodu g. Podravskega smo ravnokar prejeli 12. sešitek. Dobiva se pri založniku Kleinmayrju v Ljubljani sešitek po 40 v.

(Potočnice), zbirka, mješovitih sborov, glasbotvorio F. S. Vilhar. Svezak I. Prijeli smo to zbirko mešanih zborov našega rojaka, cenjenega skladatelja Vilharja, in jo kar najtopleje priporočamo našim pevskim zborom. Skladbe so prirejene za štiri glasove, sopran, alt, tenor in bas; vsak glas posebej v prav lični knjižici. Nekaj teh zborov je bilo prvotno prirejenih za moški zbor, kakor „Slovenec i Hrvat“, „S Velebita klik se ori“ itd. in bo gotovo našim pevovodjem prav ustrezno, da jih dobe sedaj prirejene za mešan zbor. Daljše ocene nam ozki prostor našega lista ne dopušča, zato priobčujemo samo vsebino I. zvezka „Potočnice“: Na plitvičkim jezerima; Dižimo zastavo; Preletni avci; Bog i Hrvati; Romanca; Slovenec i Hrvat; Ljubica; S Velebita klik se ori; Golubica slava; Oj ti lane; Hrvatska Hrvatom; Ja te ljubim; Za Hrvatsku; Karančla; Trgnj rože sam rdeče; Rasti rože. — Cena posameznim zvezkom „Potočnice“ je 1 K 60 v in jih ima v zalogi naša skladatelj F. S. Vilhar v Zagrebu.

Politični pregled.

(Državni zbor.) Polovica točkute se je porabila za interpelacije. Interpeliral so državni poslanec zaradi loč. poslovanja turške, katerim se pridlo nedeljo Čehi v Pragi napadli, hbita pramlati, ker so jih oni sami napadli.

Nato je bil na dnevnem redu zakon o nedeljskem počitku. Sprejel se je § 9. Predlagalo se je, da naj bo v mestih z nad 20 000 prebivalci dovoljeno samo štiriurno dopoldansko delo, drugod pa šesturno. Druga dva predloga sta bila za 34 urni, oziroma 24 urni nedeljski počitek. Končno je bil sprejet predlog poslanca grofa Szepczykega, po katerem se dovoljuje štiriurno dopoldansko delo ob nedeljah in praznikih. Določba § 19. se torej glasi takole: „V trgovinskih obratih je nedeljsko delo dovoljeno kvečjemu 4 ure dopoldne. Te ure pa določi deželna vlada, zaslišavši trgovsko in obrtniško zbornico, dotično občino, zadrugo in odbor trgovskih pomočnikov. Te ure se morajo razdeliti različno za razne trgovine, posamezne občine in občinske dele.“

(Križa na Ogrskem.) Kar je moralo priti je prišlo. Že v nedeljo je podal Szeli cesarju ostavko, ali molčal je previdno in povedal šele v torek v zbornični seji, da odstopi. Za naslednika imenujejo Štefana Tiszo. Szell je padel vsled obstrukcije opozicijskih strank proti brambeni predlogi. O Tiszi se govori, da ne bo umaknil brambene predloge, ampak da hoče na vsak način izvesti vse zahteve vojaške stranke. Ali bo to mogoče, o tem bo kmalu posvedočila najbližja prihodnost. Bolj verjetno je pač, da bi sila, s katero bi hotel prihodnji ministrski predsednik zlomiti obstrukcijo, bila povod razpadu vladne stranke ker bi Apponyi s svojimi pristaji gotovo izstopil iz nje. Druga rešitev bi bila kompromis glede vojaške predloge, kar bi seveda pomenilo zmago obstrukcije. Edino prava rešitev bi bila razpust državnega zbora in nove volitve, za vse narode ogrske državne polovice enako pravične, česar se pa vsled znane madžarske nadutosti ni nadejati. S silo se opozicija ne bo dala ukrotiti.

(Dogodki na Hrvaškem.) Vedno groznejše vesti prihajajo iz Hrvaškega, posebno pa iz Zagorja. Samo po zagorskih mestih je okrog 7000 vojakov, kateri so pa skoraj brez vse moči, kajti kmetje so se nekako po vojaško organizirali, in napadajo trumoma madžarska posestva. Prošlo soboto so napadli od štirih strani Vinico. Vojaštvo se je uprlo z nasajenimi bajoneti. Prišlo je do pravega boja, v katerem je vsled vojaške salve padlo mnogo kmetov. Število ranjenih in ubitih ni znano. Vest, da so bili v Varaždinu štirje kmetje ubiti in deset težko ranjenih, se uradno potrjuje. Oddelek kmetov je napadel grad nekdanjega ogrskega ministra za Hrvaško Josipovića, ki pa je srečno odnesel pete v Budimpešto. V zlatarski okolici so skoro vsem madžaronom posekali šume poškovali polja in vinograde ter požgali zidanice. Po noči se čuje večkrat pokanje dinamita. Bana grozno jezi, da je plem. Halmer prestopil k opoziciji in zahteval, da se od njegovega gradu odstrani vojaštvo, posebno pa, da nameravajo prositi pl. Halmer, grofa Kulmerja, grof Bombelles in baron Vranicani avdienco pri cesarju. Iz Slavonije javljajo, da se tudi ondi pojavljajo vedno večje demonstracije proti banovi strahovladni. V torek je prišel tretji poseben vlak z madžarskim vojaštvom na slavonska tla. Vojaštvo straži pošte in ne pusti nikakih podrobnejših vesti dalje. „Obzor“ je bil v torek uradno obveščen, da ne sme toliko časa izhajati, dokler mu bo odgovorni urednik poslanec. Zato je dr. Berenčin odstopil od uredništva, katero je prevzel Crnković. V sredo je bil sklican zemaljski sabor. Opozicija je sklenila najostrejšo akcijo proti banu. Vetopnice v sabor so se delile samo eno uro in dobili so jih samo — detektivi. Poročila o saborski sejalnici še nimamo.

(Dogodki v Srbiji.) Iz Beograda je odpotovala po novega kralja deputacija 24 odličnih Srbov in trije častniki. Peter Karadjordjević je odgovoril na brzojavko ministrstva, ki mu je javilo izid volitve, prav priarčno in izrazil svojo radost nad udanostjo srbskega naroda in armade ter zagotovil ministrstvu svojo posebno dobrohotnost. Na narod je izdal oglaš, v katerem se mu zahvaljuje za izvolitev in ga zagotavlja, da je vse pozabljeno, kar se je zgodilo zadnjih 40

let in da ni gojil proti nobenemu svojemu nasprotniku sovraštva. Včeraj je odpotoval iz Genfa preko Dunaja v Beograd inozemski, posebno italijanski listi napadajo srbski narod in tudi novega kralja na najnesramnejši način. Res je, da so dogodki v Belemgradu obžalovanja vredni in da zahteva pravica, da se storilci kaznujejo, ali zato pač ni treba celega naroda in njegovega novega kralja sramotiti na tak način, kakor to delajo v Italiji, v oni državi, katera je vzgojila različne Luchenije. Pravi vzrok tiči seveda le v tem, da niso Srbi izbrali svojim kraljem črnogorskega kneževiča Mirkota, ker bi potem morda tudi vedno lačna Italija vsled kraljevega svaštva pridobila nekoliko vpliva v Srbiji. Psi so lačni zato lajajo. — O napadu na Aleksandra in Drago se poroča še vedno kaj različno, ali prave resnice se le ne izve. Srbski časniki poročajo zelo kratko, kar pa tuji listi poročajo, je pa malo ali nič verjetno. V noči od 11. na 12. t. m. je bilo 12 oseb mrtvih in dve težko ranjeni. Drugo je pretirano. — Ruski car je prav prisrčno častital novemu kralju na izvolitvi. V Črni gori so sprejeli vest o izvolitvi Karadjordjevića z velikim navdušenjem. V torek je bila v beligradski katedrali zahvalnica povodom izida kraljevske volitve. Metropolit je končal svoj govor z besedami: „Ne imenujmo nikdar več imen onih, ki so sramoto donesli našemu narodu. Oni so mrtvi, njihova imena so izginila in v tem je pomirjenje za bodočnost.“

Izjava *

Konzumno društvo v Leskovcu res ne stoji na tistem stepenu, na katerem bi imelo stati, kakor je „Štajerc“ omenil v svojem zadnjem listu. Kdo društvo nadzoruje, se mi zdi, da „Štajerc“ ne ve! Bodi mu torej povedano, da ga vodi roka, ki trgovino bolj razume, kakor „Štajerc“ svoj posel! — Društvo vojeno skozi tri leta z ženskimi znanstvi ne more drugače stati! Za kmetijske izgube naj se pa „Štajerc“ ne briga, ker tisti razcapani njegovi pristaji, pa naj že bo kdorkoli, ne bodo imeli pri celi stvari nikake izgube. Od kod neki? Trgovina ima danes težko stališče, torej bi bilo dobro, da se trgovine nevešči kmetje, šopniki in učitelji itd. v njo ne mešajo; saj je izvežbanih trgovcev dovolj! „Štajerc“ pa o takih stvareh jezih za zobe!

LESKOVEC, 14. junija 1903.

Konzumno društvo.

* Za vsebino tega spisa odgovarja uredništvo le toliko, kolikor določa zakon. (287)

Poslano.

Z ozirom na poslano akademičnega društva „Save“ priobčeno v „Slov. Narodu“ dne 10. junija 1903 št. 132 izjavlja podpisani odbor v pojasnilo sledeče:

Akad. društvo „Slovenija“ je nameravalo prirediti komerz na čast odposlanstvu sl. občinsk sveta ljubljanskega v zadevi slovenskega vseučilišča. Ker smatra „Slovenija“ vseučiliščno vprašanje eminentno vseslovenskim vprašanjem, je sklenila, da vabi na omenjeni komerz vsa dunajska slovenska in slovenska akademična društva. „Sava“ pa je izjavila, da v tem slučaju ne pride na komerz, ker zavzemajo „svobodomiselni akademiki“ to principijelno stališče, da se ne udeležijo nobene priredbe in naj si je tudi obče narodna, če je na njo vabljena oficijelno tudi klerikalna „Danica“. Zato je sklenil odbor „Slovenije“, da omogoči za ta komerz prisostvovanje tudi članom „Save“, da ne vabi nanj niti „Save“ niti „Danice“ oficijelno, ampak sploh slovenske akademike. „Slovenija“ je hotela na ta način omogočiti udeležbo vsem slovenskim akademikom.

Za odbor:

Rado Jereb, predsednik. Mihalič, tajnik.

(285) 3-1

Naprodaj je

lepa hiša na Spodnjem Štajarskem, ob glavni cesti, blizu župne cerkve
○ s trgovino mešanega blaga ○
in vso trgovsko opravo po jako ugodnimi pogoji za 1200 gl. Naslov pove upravnistvo „Domovine“.

Posestvo v Savinjski dolini.

Ker se nameravam preseliti v drug kraj, prodam svoje posestvo v enem najlepših krajev Savinjske doline. Posestvo obstoji iz več mladih hmeljnikov, vinograde, sadovnikov, njiv, travnikov in malega parka. Velika hiša s krasnimi stanovanji, najlepšim razgledom po Savinjski dolini in z veliko, cvetočo trgovino s 60 000—70 000 kron letnega prometa. Poleg so gospodarska poslopja, vsa v najboljšem stanu. Natančni pogoji pisмено. Naslov pod šifro „E. M. O.“, poste restante Celje. (287) 3-1

V pivovarni ŽALEC

(286) dobijo se vsaki dan 2-1
sveži treberji

Stanje hranilnih vlog 17 milijonov K.

Rezervni zaklad nad 500 000 K.

Mestna hranilnica ljubljanska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4%, ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča, denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4%, na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6%, izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Najboljše vrste gumi za cepljenje vinskih trt

se dobi v trgovini Dragotin Hribarja v Celju.

NAZNANILO!

Podpisana s tem slavnemu p. n. občinstvu in gospodom popotnikom najljubše naznanja, da je s 1. junijem t. l. prevzela znani

hotel „k jagnjetu“

v ZAGREBU, na vogalu Nikolićeve in Gajeve ulice, ki je popolnoma prenovljen ter ima sobe z najprimernejšim komfortom.

Za dosedanjo naklonjenost in obisk v hotelu „Liebald“ se lepo zahvaljujem in obenem obljubljam, v sedanjem hotelu z izvrstno kuhinjo, najboljšim vinom ter budjeviškim pivom po zmerni ceni in najtočnejši postrežbi cenjenim gostom ustrezati.

Z velespoštovanjem udana

Doljan

prej hotel „Liebald“.

(264) 5-1

Trgovina mešanega blaga

se pod ugodnimi pogoji prevzame ali kupi, bodisi v mestu ali kakem večjem kraju na deželi. — Ponudbe je pošiljati na upravnštvo (249) 2-2 „Domovine“ v Celju.

500—600 kron

plača se za preskrbljenje čez 60 let starega moža. Ponudbe **notarju Bašu v Celju.**

(254) 2-2

Solicitatorja

izurjenega sprejme 1. julija **dr. R. Pipuš** v Mariboru

(255) 2-2

Za vinogradnike!

Mihael Altziebler v Celju

priporoča svoje preskušeno patentirano škropilno sredstvo proti vsem trtnim škodljivcem vsakemu vinogradniku. Steklenica stane 70 vinarjev; priznana pisma vinogradnikov, ki že 3—5 let z uspehom uporabljajo to (246) 3-3 sredstvo, so na vpogled.

V „Narodnem domu“ (hotel Klembas) v Brežicah

se daje s 1. septembrom 1902

gostilna v najem

ali na račun.

Pisane ponudbe se naj pošljejo do 15. julija „POSOLJILNICI V BREŽICAH“, kjer se izvejo (253) 2-2 natančnejša pojasnila

Slovite žveplene toplice na Hrvatskem

železnična Varoždinske toplice državna pošta in postaja

ob Zagorski železnici (Zagreb-Čakovec)

Analiza po dvor. svetniku profesorju dr. Ludvigu I. 1894. 58 stopinj Celzija vroč vrelc, neprekošen po svojem učinku pri mišičnem in sklepem revmatizmu, trganju, vnetjih in kostolomih, putiki, neuralgiji, ischiji itd., ženskih boleznih, kožnih in skrivnih boleznih, kronični ledvični bolezni, mehurnemu katarju, kovinski dykraziji, kakor zastrupljenju s avincem in živim srebrnom itd. itd., pri boleznih v požiralniku, prsih, jetrih, pri žilodčnih bolečinah, hemoroidih itd. itd.

*** Električna. *** Masaža. ***

Zdravilišče s vsem komfortom, vodovodom, pripravi za zdravljenje z mrzlo vodo s tušom in po Kneippovem načinu, celo let. odprto; sezona traja od 1. maja do 1. oktobra. Velik, krasen park, obsejni nasadi, lepi izleti. Stalna topla godba, obetoječa iz članov zagrebških kraljeve opere. Plesne zabave, koncerti.

Na postaji Varoždinske toplice pričakuje gostov vsak dan omnibus. Na razpolago so tudi posebni vozovi in se vlijudno prosijo, da se gotične naroči naprej pri upravi toplic.

Zdravniške podatke daje topliški zdravnik dr. A. Longhino.

Prospecte in brošure razpoložljive gratis in franco

(179) 12-6

uprava toplic.

!! POZOR !!

Vsem, kateri bolehalo na želodcu in težki prebavi

daje gotovo pomoč in povzrača izgubljeno zdravje

edino prava

Germanova zdravilna življenska esenca

katera je nenadkriljivo sredstvo in deluje z največjim uspehom pri vseh želodčnih boleznih, kakor: slaba prebava, pomanjkanje teka, želodčna oteklina, napihovanje, podrigovanje, zgaga, zlatenica, omotica, glavobol, krči itd. Germanova življenska esenca pomaga proti jetrnim in sleznim boleznim, proti hemoroidom, čisti pokvarjeno kri in izločuje vse nečiste sokove iz krvi.

Germanova življenska esenca odganja zaostale vetrove in neznosne gliste, a s tem, da povzrača izgubljeni tek in voljo do jedi, donša mnogo k okrepljenju telesa!

Germanova življenska esenca je pomagala že več ljudem, kateri so jako veliko potrebovali za razna zdravila brez uspeha, kateri se pomoči niti več nadej li niso.

Germanova življenska esenca se pripravlja iz blagodelujočih, povsem neškodljivih rastlinskih sokov, je jako prijetnega, nekoliko grenkega okusa, tako da ga lahko uživajo tudi občutljive osebe, ženske in otroci, kateri drugih zdravil ne morejo jemati.

Cena steklenici 1 K 40 v, s pošto se ne pošilja manj nego 2 steklenici, za spremnico in odpravo 40 v več, in to samo po povzetju ali če se znesek pošlje naprej.

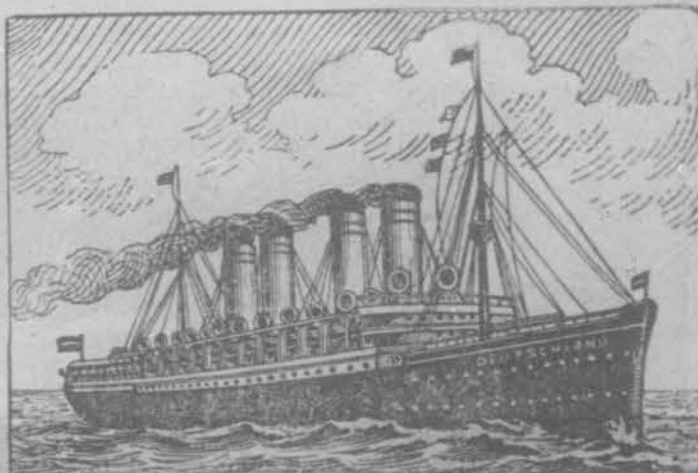
Glavna zaloga, kamor naj se vse naročbe naslovljajo

K GERMANA lekarna „pri črnem orlu“

v Belovaru, Hrvatsko.

V znak pristnosti ima vsak zavitek tiskano ime trdke Ljekarna k „črnem orlu“ K. Germana u Belovaru. Zato zahtevaj izrecno pristno Germanovo življensko esenco; ako pa ti se ponudi druga, za katero bi se trdilo, da je boljša ali pa ravno tako dobra, je ne vzemi, temveč jo naroči po pošti, ako je tamkaj ne dobiš.

(263) 1

Največje, najhitrejše
ter najvarnejše vrste

Velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 92

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 31.

Kuverte priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite žele. one, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelske a orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, rrablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa šilindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

SVOJI K SVOJIM!

Narodni trgovci in obrtniki, katere priporoča slavnemu občinstvu slovensko obrtno društvo v Celju:

Josip Hočevnar

trgovina z modnimi oblekami in konfekcijami za gospode in dečke
CELJE, Kolodvorske ulice šte. 5

priporoča za spomladno in poletno sezono svojo bogato zalogo izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor tudi športne suknje, površnike in haveloke po najnižjih cenah.

Bogata izber tu- in inozemskega modnega blaga.

Naročila po meri se izvršujejo najelegantneje, natanko in točno.

Jakob Omladič

v Gaborjih pri Celju.

Tovarna za sodovico

v sifonih kakor tudi

z limonado in malincem.

Izborna kakovost! Postrežba točna! Cene nizke!

Martin Kolšek

čevljarški mojster v Celju

se priporoča sl. občinstvu v izdelovanje obuval za gospode in dečke. — Vsa naročila izvršuje točno, iz najboljšega usnja, dobro in cenó.

Slamnike

najnovejše in najmodernejše
— kakor tudi solčnike, dežnike, palice,
— rokavice in nogavice
priporoča

Peter Kostič

Glavni trg št. 2, CELJE. Glavni trg št. 2
Štajarsko.

Za poštna naročila zadostuje pri slamnikih naznaniti velikost v centimetrih, barvo in ceno.

Postrežba hitra in točna!

Josip Zabukošek

krojaški mojster, Celje, Glavni trg št. 18.

Velika zaloga narejenih oblek od priprostih do najfinjših. Vsa naročila po meri se izvršujejo dobro, točno in cenó!

LASTNIK GOSTILNE NA STAREM GRADU, kjer toči najboljša pristna vina in izborna pivo; okusna mrzla jedila vedno na razpolago.

Josip Koštomaj

gostilničar „pri jelenu“

priporoča svojo

dobro vpeljano gostilno.

Mrzla in topla kuhinja

vedno na razpolago!

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatino in optičnimi predmeti
v Celju v Narodnem domu.

Največja zaloga zlatih, tula-, srebrnih in nikelnastih žepnih ur. Jako primerna darila v zlatu in srebru, verižice, uhani, zapestnice, priveski, svetinje, amuleti itd. Žlice, noži, vilice, tabatiere, nastavki za slike, sadje, cvetlice itd. v pristnem in novem srebru. — Zaloga optičnih predmetov. — Velika izber stenskih ur, budilk itd. najnovejših in najboljših. Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Vsa popravila se izvršujejo ceno in zanesljivo.

Postrežba točna in solidna!

Velika trgovina

tu- in inozemskega manufakturnega blaga
na debelo in na drobno

KAROL VANIČ

Narodni dom v Celju. Pri dobrem pastirju
Cesarja Jožefa trg Graška cesta.

Postrežba točna! Cene nizke!

IVAN LIKAR

glavni zastopnik banke „Slavije“ v Celju
ima svojo pisarno

v Kovaški ulici (Schmiedgasse) št. 3.

Zavaruje poslopja in raznovrstno blago zoper požar, sprejema tudi vsakovrstna zavarovanja za človeško življenje po najugodnejših pogojih in nizkih cenah; zavaruje šipe in steklo zoper poškodovanje ter ljudi zoper nezgode ali poškodovanje na telesu, kakor tudi dragocene reči, zlatino, srebrnino, denar in raznovrstno blago zoper tatvino in vlom.

Edina narodna steklarska trgovina Fran Strupi

CELJE * Graška cesta št. 4 * CELJE
podružnica v Laškem trgu.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoče blago, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobe, šipe za okna itd. na debelo in na drobno.

Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečelove.

Sl. javne zavode in privatnike opozarjam zlasti na svojo zalogo higijeničnih piljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Odlikovan od vis. c. kr. trg. ministrstva.

Martin Stojan ml.

stavbni in umetni mizar v Teharjih pri Celju

prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, katera izvrši v najkrajšem času po konkurenčnih cenah. — Priporoča se tudi v izdelovanje šotških klopi, vsega pisarniškega pohištva, ter vseh v trgovinah potrebnih mizarških izdelkov.

Anton Topolak

trgovec s špecerijskim blagom

v Celju (nasproti Narodnemu domu)

priporoča svojo veliko zalogo vedno svežega blaga po najnižjih cenah. Nadalje priporoča iz svoje zaloge sloviti

konjak grofa R. Keglevicha.

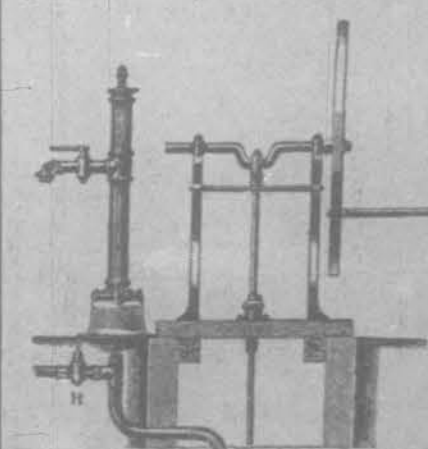
Kupuje in prodaja vse deželne pridelke.

Postrežba točna in solidna.

IVAN REBEK

stavbni in umetni ključalničar

CELJE, Poljske ulice šte. 14

izvršuje vse v njegovo stroko spadajoča dela, kakor železne ograje, vrata, — — — — — štetilnike, vodovode, — — — — — vodnjake i. t. d.

Vedno v zalogi

strelne

priprave

zoper točo.

Vse po najnižjih cenah!

FERDINAND SIKOŠEK

SLIKARSKI IN PLESKARSKI MOJSTER

Nove ulice št. 11 * CELJE * Nove ulice št. 11.

Izvršujem vsa v mojo stroko spadajoča dela, kakor vse cerkvene, sobne in dekoracijske slikarije, črko-slikarska dela na steklo, les itd.

Prevzamem vsa — stavbena in pohištvena pleskarska dela — katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

JOSIP KREGAR

stavbni in galanterijski klepar v Celju

izvršuje stavbna in umetna ter sploh v to stroko spadajoča dela. — Častiti duhovščini ter cenjenemu p. n. občinstvu se priporoča za pokrivanje stavb.

Cene jako nizke!

Postrežba točna!

Anton Kolenc

trgovec s špecerijskim blagom, deželnimi pridelki, sadjem in perutnino

== V CELJU ==

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Kupuje po najvišjih cenah vse deželne pridelke, kakor

predivo, suhe gobe, laneno seme, deželno seme, malisno štopo, orehe, suhe češplje, vsakovrstno žito, sveže hruške, jabolka, fižol itd., sploh vse deželne pridelke in tudi perutnino.

JOSIP LEON

krojaški mojster

v Celju, Gosposke ulice šte. 9

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vsakovrstnih izgotovljenih oblek. — Izvršujem tudi naročila po meri po najnižjih cenah in najnovejših vzorcih ter se najvljudneje priporočam.

Hitra postrežba! Cene nizke!

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem prevzel

gostilno

v „Narodnem domu“ v Celju

kjer bodem točil vedno sveže, dobro mareno pivo, pristna cena vina ter postregel z najboljšo kuhinjo po nizkih cenah.

ANTON KOŠTOMAJ, gostilničar.